T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 33
KARAR NO : 2017 / 93
KARAR TR : 20.02.2017

ÖZET : TCK'nun 188. maddesinden hüküm giymesi nedeniyle, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 41-e maddesine istinaden Sürücü Belgesinin daimi olarak geri alınmasına ilişkin işleminin iptali ve el konulan sürücü belgesinin iadesi istemiyle açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : H.K.
Vekili : Av. U.B.
Davalı : Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü

O L A Y : Davacı vekili, müvekkilinin Ankara (kapatılan) 11. Ağır Ceza Mahkemesince uyuşturucu veya uyarıcı madde ticareti yapma veya sağlama suçundan 3 yıl 1 ay 15 gün hapis ve 1.500 TL adli para cezasına mahkum edildiğini, bu mahkumiyet gerekçe gösterilerek Diyarbakır Emniyet Müdürlüğünün 25/01/2016 tarih ve 004207 sayılı işlemi ile müvekkiline ait sürücü belgesine el konulduğunu ve belgenin iptal edildiğini belirterek, hukuka ve mevzuata aykırı işlemin iptaliyle, sürücü belgesinin müvekkiline iadesine karar verilmesi için 15.02.2016 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

DİYARBAKIR 2.SULH CEZA HÂKİMLİĞİ:23.02.2016 gün ve Değ. İş No:2016/538 sayılı kararı ile "İtiraz dilekçesi, cevap dilekçesi ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; 2918 Sayılı yasanın "Sürücü Belgelerinin geri alınmasında ve iptalinde yetki" başlıklı 112. Maddesinde "Bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevlilerin ve trafik tescil kuruluşlarının yetkilendirildiği haller hariç olmak üzere, sürücü belgelerinin geri alınmasına ve iptaline sulh ceza mahkemeleri karar verir," şeklinde olduğu, 5326 Sayılı yasanın 27/8 maddesinin" İdari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddiaları bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görülür" şeklinde olduğu, açıklanan nedenlerle görevli yargı yolunun İdare Mahkemeleri olduğu, nitekim Adli Yargıda Yüksek Görevli Mahkeme olan Yargıtay'ın (Yargıtay 7. Ceza dairesinin 18.03.2013 tarih 2012/28552 esas 2013/5943 karar, 18/03/2013 tarih 2013/2033 esas 2013/5947 karar, 28.12.2012 tarih 2012/21877 esas 2013/6 karar) yerleşmiş içtihatlarında söz konusu uyuşmazlıklarda idare mahkemelerinin görevli olduğunun belirtildiği, İdari Yargıda Yüksek Görevli Mahkeme olan Danıştay 15. Dairesinin 3.4.2015 tarih 2015/1707 Esas 2015/1891 karar sayılı içtihadında " Trafik İdari Para cezalarından doğan uyuşmazlıklarda görevli mahkemeler 5326 sayılı Kanunun 27/1 maddesi hükmü uyarınca sulh ceza mahkemeleri olmakla birlikte, bir idari işlem olan sürücü belgesinin geri alınmasına ilişkin işlemden doğan uyuşmazlıklarda görevli mahkemelerin belirtilmesi hususunda gerek 5326, gerekse 2918 sayılı Kanunda herhangi bir hükme yer verilmediği, bu nedenle sürücü belgesinin geri alınmasına ilişkin işlemlerden doğan uyuşmazlıkların idari yargının görev alanına girdiği açık olup, 5326 sayılı kanunun 27/8 maddesinde yer alan " İdari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların verilmiş olması halinde, idari yargı idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının bu işlemin iptal talebi ile birlikte idari yargı merciinde görüleceği" düzenlemesi uyarınca da dava konusu işlemlerden doğan uyuşmazlıkta İdare Mahkemesince işin esası incelenerek bir karar verilmesi gerekirken, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde sulh ceza mahkemesinin görevli olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar verilmesinde hukuka uyarlık görülmediği" belirtilerek söz konusu uyuşmazlıklarda İdare Mahkemelerinin görevli olduğunun kabul edildiği, iki yüksek mahkemenin kararları 2918 ve 5326 sayılı yasalara uygun ve aynı doğrultuda olduğu, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca düzenlenen Hukuki Müzakere Toplantılarında (21-24 Kasım Tarihlerinde Samsun'da yapılan 2013 yılanda 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununda Yapılan Değişikliklerin Değerlendirilmesine ilişkin toplantı) söz konusu uyuşmazlıklarda İdari Yargının görevli olduğunun değerlendirildiği, İdare Mahkemesinin görevsizlik kararının dosyanın taraflarınca temyiz edilmesi halinde Yüksek Danıştay'ın İdare Mahkemesinin görevsizlik kararlarını bozduğu, böylelikle aynı uyuşmazlık yönünden İdare Mahkemesine başvurup verilen görevsizlik kararını temyiz eden tarafin dosyalan Danıştay tarafindan bozulması nedeniyle İdari Yargıda çözüldüğü, İdare Mahkemesinin görevsizlik kararını temyiz etmeden Sulh Ceza Hâkimliklerine başvuran tarafların uyuşmazlıklarının ise Uyuşmazlık Mahkemesinin kararları nedeniyle Sulh Ceza Hâkimliklerince Çözümlenmesi gerektiği, temyize başvurma durumuna göre aynı uyuşmazlık iki yargı yoluna ait mahkemelerce çözümlenmek zorunluluğunun ortaya çıktığı, Yargıtay tarafindan verilen kararların Adli Yargıyı, Danıştay tarafindan verilen kararların ise İdari Yargıyı bağlayıcı ve yol gösterici özelliğinin bulunduğu, her iki yüksek mahkeme uyuşmazlık konusunda İdare Mahkemelerin görevli olduğunu kabul etmeleri karşısında hâkimliğimizin görevsizliği sonuç ve kanaate varılarak" şeklindeki gerekçesiyle; 5326 Sayılı Yasanın 28/1- maddesi gereğince Görevsizlik kararı vermiş, bu karar itiraz edilmeksizin 10/03/2016 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, aynı istekle 17.03.2016 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

DİYARBAKIR 3. İDARE MAHKEMESİ: 13.12.2016 gün ve E:2016/401 sayı ile "2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinde; idari dava türleri; idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları ve tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar olarak tanımlanmış, aynı Kanun'un 15/1-a maddesinde; idari yargının görev alanına gitmeyip adli veya askeri yargının görev alanına giren davaların reddedileceği hükme bağlanmıştır.

5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesinde; "Bu Kanunun; a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde, b) Diğer genel hükümleri, idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında, uygulanır." hükmüne, 16. maddesinde; " (1) Kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımlar, idari para cezası ve idari tedbirlerden ibarettir..." hükmüne, "Saklı tutulan hükümler" başlığını taşıyan 19. maddesinde; "Diğer kanunlarda kabahat karşılığında öngörülen belirli bir süre için; a) Bir meslek ve sanatın yerine getirilmemesi, b) İşyerinin kapatılması, c) Ruhsat veya ehliyetin geri alınması, d) Kara, deniz veya hava nakil aracının trafikten veya seyrüseferden alıkonulması, gibi yaptırımlara ilişkin hükümler, ilgili kanunlarda bu Kanun hükümlerine uygun değişiklik yapılıncaya kadar saklıdır." hükmüne, 27. maddesinin 1. bendinde; "İdari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir..." hükmüne, aynı maddenin 8. fıkrasında da; "İdarî yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak İdarî yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; İdarî yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddiaları bu işlemin iptali talebiyle birlikte İdarî yargı merciinde görülür." hükmüne yer verilmiş, bu maddenin gerekçesinde de bu hükümle, Kabahatler Kanunu'ndaki düzenlemelerin ortaya çıkardığı bağlantı sorununa çözüm getirilmesinin amaçlandığı ifade edilmiştir.

Buna göre, Kabahatler Kanunu'nun; idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, Kanun'un 19. maddesinde sayılan yaptırımlar saklı tutulmak kaydıyla, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanun'un "Bu Kanundaki suçlarla ilgili davalara bakacak mahkemeler ve yetkileri" başlıklı 112. maddesinin ilk paragrafında; sürücü belgelerinin geçici olarak geri alınması hariç olmak üzere bu Kanundaki hafif para cezasını veya bu kanundaki hafif hapis cezasını, belgelerin geri alınması ve iptali veya iş yerlerinin kapatılması cezasını gerektiren suçlarla ilgili davalara trafik mahkemelerinde, bunların bulunmadığı yerlerde yetki verilen sulh ceza mahkemelerinde bakılacağı ifade edilmiş, böylelikle sürücü belgelerinin geçici olarak geri alınmasına ilişkin uygulamalar, trafik ve sulh ceza mahkemelerinin görevi dışında tutulmuş iken 12/07/2013 tarih ve 6495 sayılı Kanun'un 20. maddesiyle yapılan değişiklik ile maddenin başlığı, "Sürücü belgelerinin geri alınmasında ve iptalinde yetki" şeklinde, madde ise; "Bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevlilerin ve trafik tescil kuruluşlarının yetkilendirildiği haller hariç olmak üzere, sürücü belgelerinin geri alınmasına ve iptaline sulh ceza mahkemeleri karar verir..." ifadesiyle yeniden düzenlenmiş ve aynı Kanun'un 48. maddesinin 12. fıkrasında da; sürücü belgelerinin geçici geri alma işlemlerinin bu Kanun'un 6. maddesinde sayılan görevliler tarafından yapılacağı kuralına yer verilmiştir.

Yine aynı sayılı Kanun'un 41. maddesinde; "Sürücü belgesi alacakların;...e) Adli sicilinde, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 188, 190 ve 191 inci maddeleri, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 4 üncü maddesinin yedinci fıkrası, 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin ikinci ve takip eden fıkralarında belirtilen suçlardan hüküm giydiğine dair kayıt bulunmaması,...zorunludur...Sürücü belgesi alındıktan sonra bu maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen suçlardan biri ile mahkumiyet halinde bu kişilerin sürücü belgeleri, bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler tarafından bu maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen şartlar sağlanıncaya kadar geri alınır..." hükmüne yer verilmiştir.

Uyuşmazlıkta; dava konusu sürücü belgesinin 2918 sayılı Kanun'un 4 l/e maddesi uyarınca geri alınması üzerine, Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesinin "karar verilmesine yer olmadığına" dair kararına istinaden anılan sürücü belgesinin tarafına verilmesi talebiyle yapılan başvurunun reddine ilişkin işlem ile ilgili olarak; 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "Saklı tutulan hükümler" başlığını taşıyan 19. maddesi uyarınca ilgili kanununda, bu Kanun hükümlerine uygun değişiklik yapılıncaya kadar saklı tutulan, başka bir deyişle, anılan maddede belirtilen istisnalar içinde sayılan yaptırımlardan biri olan "ehliyetin geri alınmasına" ilişkin hükmün, 12/07/2013 tarih ve 6495 sayılı Kanun'un 20. maddesiyle, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 112. maddesinde yapılan değişiklik ile yukarıda belirtilen şekilde yeniden düzenlendiği ve bu karara karşı kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmediği anlaşılmaktadır.

Bu durumda, sürücü belgesi geri alma işleminin, 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 12/07/2013 tarih ve 6495 sayılı Kanun'un 20. maddesiyle 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 112. maddesinde yapılan değişiklik ile maddenin yeniden düzenlendiği ve bu karara karşı kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmediği görülmekte olup, Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacak olması nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınacağından, davacıya ait sürücü belgesinin 2918 sayılı Kanun'un 41/e maddesi uyarınca geri alınması üzerine, Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesinin "karar verilmesine yer olmadığına" dair kararına istinaden anılan sürücü belgesinin tarafına verilmesi talebiyle yapılan 13/01/2016 tarihli başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanun'un 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Nitekim Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümünün 02/03/2015 tarihinde vermiş olduğu; E:2015/88,

K:2015/107 sayılı, E:2015/79, K:2015/98 sayılı, E:2015/78, K:2015/97 sayılı, E:2015/80, K:2015/99 sayılı, E:2015/131, K:2015/148 sayılı, E:2015/95, K:2015/l 12 sayılı, E:2015/82, K:2015/101 sayılı, E:2015/136, K:2015/153 sayılı, E:2015/153, K:2015/168 sayılı ve E:2015/156, K:2015/171 sayılı kararları da bu yöndedir" gerekçesiyle 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Diyarbakır 2. Sulh Ceza Hâkimliğinin dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, incelemenin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 20.02.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Engin SELİMOĞLU'nun, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının TCK'nun 188. maddesinden hüküm giymesi nedeniyle, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 41-e maddesine istinaden Sürücü Belgesinin daimi olarak geri alınmasına ilişkin işleminin iptali ve el konulan sürücü belgesinin iadesi istemiyle açılmıştır.

13.10.1983 tarih ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "Amaç" başlıklı 1. maddesinde, "Bu kanunun amacı, karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlamak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemektir" denilmiş; 36. maddede, motorlu araçların, sürücü belgesi sahibi olmayan kişiler tarafından karayollarında sürülmesi ve sürülmesine izin verilmesinin yasak olduğu, 38. ve 39. maddelerde sürücü belgesi sınıfları ve belgelere ait esasların belirlendiği, İçişleri Bakanlığınca, trafik güvenliği nedeniyle gerekli görüldüğünde değiştirilmesinin zorunlu olduğu, zorunluluğa uymayan sürücülerin araç kullanmaktan men edileceği, bunun usul ve esaslarının Bakanlıkça çıkarılacak Yönetmelikte belirleneceği öngörülmüştür.

Yasa'nın "Sürücü Adaylarında Aranacak Şartlar" başlıklı 41. maddesinde; " Sürücü belgesi alacaklarda aşağıdaki şartlar aranır…

e) Adli sicilinde, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 188, 190 ve 191 inci maddeleri, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 4 üncü maddesinin yedinci fıkrası, 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin ikinci ve takip eden fıkralarında belirtilen suçlardan hüküm giydiğine dair kayıt bulunmaması…Zorunludur…

Sürücü belgesi alındıktan sonra bu maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen suçlardan biri ile mahkûmiyet hâlinde bu kişilerin sürücü belgeleri, bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler tarafından bu maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen şartlar sağlanıncaya kadar geri alınır. Bu Kanunun 48 inci madde hükümleri saklıdır" hükmüne yer verilmiştir.

Yasanın "Adli kovuşturma ve Cezaların Uygulaması" başlıklı 112. maddesi: "Bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevlilerin ve trafik tescil kuruluşlarının yetkilendirildiği hâller hariç olmak üzere, sürücü belgelerinin geri alınmasına ve iptaline sulh ceza mahkemeleri karar verir.

Bu Kanunun 51 inci maddesinin ihlali ve 118 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yazılı "100 ceza puanını doldurmak" eylemi nedeniyle sürücü belgelerinin geri alınmasına yine bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler yetkilidir.

Sürücü belgelerinin geçici olarak geri alınması veya iptaline dair verilen kesinleşmiş mahkeme kararı örnekleri, sürücülerin sicillerine işlenmek üzere mahkemelerce ilgili trafik birimlerine gönderilir.

Bu Kanuna göre görülen davalar, diğer kanunlara göre görülen davalarla birleştirilemez.

Askeri araçları süren kişiler ile asker kişilerin bu Kanunda yazılı suçlarla ilgili davalarına da bu mahkemelerde bakılır.

Askeri görev ve hizmetlerin yürütülmesi sırasında askeri araç sürücülerinin asker kişilere karşı işledikleri trafik kazalarıyla ilgili suçlarda 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu hükümleri saklıdır" şeklinde düzenlenmiştir.

"İşlenen Suçlar Nedeniyle Sürücü Belgelerinin Geri Alınması ve Yerine Getirilmesi" başlığını taşıyan 119. madde; "Diğer cürümlerden mahkûmiyeti halinde, mahkemece ceza süresini geçmemek üzere geçici olarak sürücü belgelerinin geri alınmasına da karar verilebilir.

Geçici olarak sürücü belgesinin geri alınması hürriyeti bağlayıcı ceza hükümlerinin infazından sonra yerine getirilir" hükmünü içermektedir.

Aynı Yasa'nın Geçici 22. Maddesinin birinci fıkrasında ise; Sürücü belgesi sınıfları, sürücü belgelerine ait esaslar ve sürücü adaylarında aranacak şartlar yönetmelikte belirleninceye kadar bu Kanunun 38, 39 ve 41 inci maddelerinin değişiklikten önceki halleri uygulanır" hükmüne yer verilmiştir.

Bu düzenlemelere göre; sürücü belgesi alma koşullarından olan, 41.maddedeki suçlardan mahkûmiyet halinde, idarece ilgiliye sürücü belgesi verilmeyeceği, 112. maddede belirtilen "sulh ceza mahkemesi'nin yetkili kılındığı davaların, Yasada öngörülen ve ehliyetin süresiz geri alınmasını gerektiren ceza davalarına ilişkin bulunduğu; 119. maddede ehliyetin süresiz geri alınmasının, 41. maddenin (e) bendinde belirtilen ve Türk Ceza Kanununda yer alan suçlardan mahkûmiyet

halinde söz konusu olduğu; cürümlerden mahkûmiyet halinde ise, mahkemece ceza süresini geçmemek üzere sürücü belgesinin geçici olarak geri alınmasına karar verilebileceği açıktır.

İncelenen olayda, E sınıfı sürücü belgesi sahibi olan davacının 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 188/3-4, 192/3 maddeleri uyarınca cezalandırıldığı, mahkeme kararında sürücü belgesine ilişkin hüküm bulunmadığı, İdarece TCK'nun 188/3 ve 2918 sayılı KTK'nun 41/e maddesi gerekçe gösterilerek, sürücü belgesinin daimi olarak iptal edildiği; bu işlemin iptali istemiyle de bakılan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Bu durumda; idarenin, görev alanına ilişkin düzenleme yetkisi kapsamında olmak üzere tesis ettiği işlem, kamu gücüne dayalı, re'sen ve tek yanlı olarak tesis edilen idari işlem niteliğini taşıdığından, bu işlemin iptali istemiyle açılan davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-a maddesinde sayılan "İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları" kapsamında görüm ve çözümünde idari yargı yerleri görevli bulunmaktadır.

Mahkememizin emsal nitelikteki 30.09.2013 gün ve E:2013/509, K:2013/1268 sayılı kararı da bu yöndedir.

Açıklanan nedenlerle Diyarbakır 3.İdare Mahkemesinin 13/12/2016 gün ve 2016/401 sayılı başvurusunun reddi gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenleDiyarbakır 3.İdare Mahkemesinin 13/12/2016 gün ve 2016/401 sayılı BAŞVURUSUNUN REDDİNE, 20.02.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN